

27-09-2015 Parochiedag geloofsgemeenschap MVR Bennekom

Overweging: bij Numeri 11, 25-29 en Marcus 9, 38-41

Tussen de eerste lezing en de evangelielezing liggen vele eeuwen. En het opmerkelijke is dat er in beide lezingen hetzelfde gezegd wordt. De klok luiden is het thema van deze viering, de klok als symbool voor mensenwakker schudden, ons allen wakker schudden. Dat gebeurde al ten tijde van Mozes, er waren twee mannen Eldad en Medad, die spontaan begonnen te doen wat belangrijk was. Ze kwamen op voor de belangen van kleine mensen en hierdoor ook voor de belangen van God. Ze spraken goede woorden voor kleine mensen. Woorden die troost en uitzicht boden. Maar Eldad en Medad waren niet geroepen, niet bevoegd en niet gezegend. Ze hadden van Mozes geen zegening ontvangen. Volgens enkele mensen uit de kring van Mozes kon dit niet. Regels zijn regels. Jozua die het gezien en gehoord had gaat naar Mozes en zegt dat Mozes het hen moet verbieden. Mozes reageert boos. Hij reageert naar Jozua, dat hij zou willen dat heel het volk profeteert, met andere woorden; dat heel het volk opkomt voor de belangen van God en daarmee voor de belangen van kleine mensen. De leerlingen van Jezus zijn ook hardleers. Ze begrijpen niet waar het Jezus om te doen is. Uit schrik voor eigen lijfbehoud reageert een van hen, Johannes; met te zeggen dat er iemand is, geen volgeling van Jezus, die toch demonen uitdrijft. In de bijbel staat het woord demoon voor boze geest, slechte gedachten, leugens. Mensen die liegen verliezen hun relatie met medemensen, die hierdoor diep in de put raken. Die mensen helpen i s een goed werk, een daad van naastenliefde. Mensen weer helpen een plek te geven in de maatschappij. Maar Johannes protesteert; hij is niet een van ons. En in deze toevoeging horen wij; niet opgeleid, niet gewijd, niet aangesteld. Hij doet het zomaar, spontaan, vanuit zijn hart. Dat kan toch niet. Afspraak is toch afspraak! We horen Jezus zeggen:: Belet het hem niet, want iemand die een wonder verricht in mijn naam kan onmogelijk het volgende moment kwaad van mij spreken. Ook ons wordt gevraagd te handelen als Eldad en Medad en de voor ons naamloze in het Evangelie fragment. Er lijkt in al die eeuwen niets veranderd te zijn.. Bijna twintig eeuwen later leven wij, En er gebeurt nog hetzelfde. In alle kerken maar ook in de samenleving zijn er mensen, die andere mensen uitsluiten, omdat zij er niet bij horen. Niet opgeleid, niet gewijd, niet aangesteld. Er zijn kerkelijk leiders die daar last van hebben, getuige de uitspraken rond, huwelijk, scheiding, wel of geen deelname aan de H. Communie, samenleven van partners van hetzelfde geslacht, migranten in onze samenleving. De bisschoppensynode met als thema: "De roeping en de missie van het gezin. in Kerk en Samenleving", zal zich de komende maand in Rome over deze materie buigen, maar naar het lijkt staan de meningen tussen de vertegenwoordiger van onze Nederlandse kerkprovincie en de mildere uitspraken van onze paus Franciscus niet naast elkaar maar tegenover elkaar. Het zijn roerige tijden in onze kerk. De dagelijkse beelden van mensen onderweg naar een betere toekomst, mensen verdreven uit hun land van oorsprong. Ook in ons land wordt door kerken, kloosters en andere instanties onderdak geboden aan vluchtelingen en illegalen.

Dat is menselijk en een daad van gastvrijheid en naastenliefde. Mogen we daarbij indien noodzakelijk ingaan tegen besluiten van een democratische regering? Ook als door die besluiten mensen aan hun lot worden overgelaten? Sommigen roepen heel hard. Afspraak is afspraak, de grenzen moeten dicht. Het is natuurlijk waar, zonder regels zijn we nergens. Maar bent u, zijn jullie het niet met mij eens, dat we zonder profeten (of klokkenluiders), zonder protest, acties en bezieling aan onze eigen regels ten gronde zullen gaan. De verbeelding van de kinderen was helder, uitsluiten is niet de boodschap, laten ook wij van ons horen gevraagd en ongevraagd. De Vredesweek is voorbij, de problemen in de wereld zeker nog niet, Kunnen we allen op weg gaan met de gedachte en oproep van Jezus :“wat gij aan de minste der mijnen hebt gedaan, dat heb ge aan mij gedaan” luiden we de klok als het nodig is? De keuze is aan ons.

Ruud van der Linden.

Slotgebed:

Liefdevolle God,

Uw woorden hebben ons hart bereikt.

Ze hebben voelbaar gemaakt

Waartoe Uw liefde in staat is.

Schenk ons de moed

Om de kracht van Uw woord en van ons hart

Te laten overvloeien in onze handen

Mogen we opkomen voor vrede en recht

Maak van ons mensen

Die in woord en daad Jezus navolgen.

Amen.

Zending en Zegen:

God behoed onze ziel

Troost ons,

Wees met ons begaan

Breng de rust waarop wij wachten

Geef kracht die wij nodig hebben

Geef ons de moed om te getuigen

Geef ons uw vrede

En zeg tegen ons:

Ga maar, jullie kunnen vrede maken

Worden we zo gezegend

In de naam van de vader.....